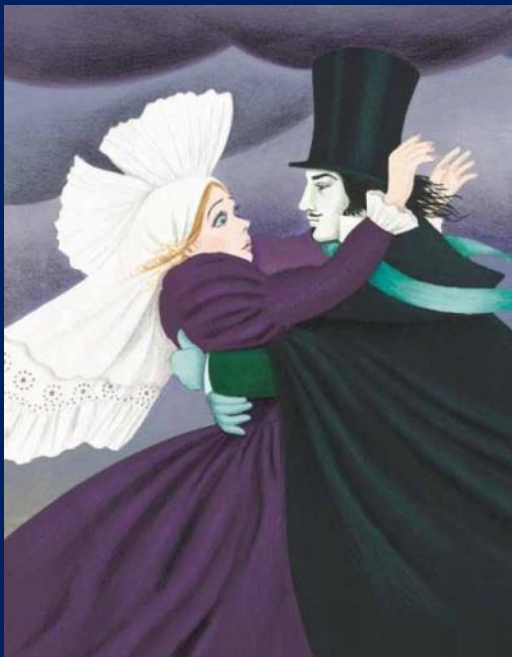

INTERVJU S POVODNIM MOŽEM

Kakšno je bilo vaše življenje pred spremembo v povodnega moža?

Povodni mož sem postal že kot majhen deček, zato se veliko ne spomnim. Spomnim se le, da sem bil edinec in da sem živel sam z mamo. Imel sem zelo težko življenje, saj sva bila zelo revna in sva si komaj privoščila kaj za pod zob.

Kako pa ti je šlo v šoli?

Zelo slabo. Doma se nisem nič učil, saj sem vedno moral mami pomagati pri opravilih. A takrat ocene niso bile tako pomembne, zato mi ni bilo mar.

Kako si postal povodni mož?

Imel se nesrečo, pri kateri sem padel v vodo in zaradi poškodbe nisem mogel plavati, zato sem se potopil.

Kakšni so bili tvoji občutki, ko si ugotovil, da si povodni mož?

Bil sem zelo šokiran, saj še nikoli nisem videl kaj takega. Bil sem tudi prestrašen, saj nisem vedel, če bom še kdaj videl prijatelje in družino.

Kako si ugotovil, da imaš moč obvladovanja narave?

Ko sem se razjezil, je kar naenkrat začelo grmeti, deževati in močno je pihal veter. Od takrat pa sem moči začel vaditi in sedaj jih lahko uporabim, kadar hočem.

Zakaj si sploh kaznoval Urško?

V povodnem kraljestvu smo se odločili, da hočemo svet spremeniti v boljšega, zato smo takšne prevzetne ljudi, kot je Urška, kaznovali.

Kaj sedaj počne Urška?

Služi ljudem v podvodnem kraljestvu.

Kako dolgo pa bo še tvoja ujetnica?

Dokler se ne bo s kaznijo naučila prijaznosti in spoštovanja do drugih.

Kako si se počutil, ko si izvedel, da je France Prešeren napisal pesem o tebi?

Bil sem zelo počaščen, saj je največji slovenski pesnik in hkrati tudi moj vzor. Zato je to tudi moja najljubša pesem in vedno mi bo ostala v spominu.

Kateri je tvoj najljubši del pesmi?

Del, kjer začne grmeti, saj pokaže mojo jezo in moč. Moja čustva ob tem dogodku je Prešeren res dobro opisal in mislim, da nobeden ne bi mogel boljše.

TILEN EBERHART, 8. b

INTERVJU Z URŠKO

Zakaj si bila vedno ošabna do ljudi?

Bila sem mlada. Vse punce si takrat želijo biti najlepše in jaz sem bila. Včasih me je katera prijateljica razjezila in sem bila nesramna do nje. Tako se je potem začelo širiti to dejstvo.

Ali si kdaj pogrešala družbo dobrih ljudi glede nato, da so te vsi obrekovali?

Ja, zelo sem jo pogrešala. Vedno sem si želela vsaj enega dobrega prijatelja, ki bi mi vedno stal ob strani.

Zakaj si vse fante odganjala stran od sebe?

Odganjala sem jih zato, ker sem vedela, da me nobeden nima resnično rad in bi me imel samo zato, da bi se lahko bahal pred prijatelji.

Zakaj si pa na vaški zabavi plesala z povodnim možem?

Ker je bil zelo privlačen in zanimiv in druge ženske sem hotela narediti ljubosumne.

Ali si povodnega moža spoznala že prej?

Ne. Takrat se je po mestu širilo veliko mitov o povodnem možu, ampak nikoli ne bi uganila, da bo prav on moj soplesalec.

Kam sta resnično odšla potem s povodnim možem?

Res sva skočila v valove, ampak nisva potonila. Iz vode sva skočila na bližnjo ladjo, ki naju je odpeljala v Turčijo.

Ali ti je povodni mož kdaj povedal, zakaj te je ugrabil?

Da, povedal mi je. Ugrabil me je zato, da me je naučil spoštovanja, dobrotelčnosti in da moramo ceniti to, kar imamo.

Si se naučila česa iz te izkušnje?

Ja, spoznala se, da vse, kar imamo, lahko v hipu izgubimo, zato moramo ceniti to. In še to, da se dobro z dobrim vrača.

Kakšni so bili odzivi ljudi, ko si se vrnila v mesto?

Najprej mi niso verjeli, da sem to jaz, ampak so potem le nekako spoznali, da je resnica.

Kakšne odnose pa imaš dandanes z ljudmi?

Z ljudmi se zdaj zelo dobro razumem. Imam že moža ter majhnega dečka in deklenco. Odločila sem se, da ju bom učila vrednot že od malih nog, da ne bosta šla po mojih stopinjah.

TJAŠA VINDIŠ, 8. B

OBISKAL NAS JE POVODNI MOŽ IN NAM POVEDAL ZGODBO ...

V osmem razredu smo pri slovenščini obravnavali pesem Franceta Prešerna Povodni mož. Vsakdo se jo je moral naučiti na pamet in jo pred celim razredom recitirati. No, ravno v trenutku, ko je sošolec recital, je na vrata potrkal povodni mož.

Previdno je stopil v razred. Vsi smo ostrmeli. Nato pa je skupaj s sošolcem zrecital pesem do konca. Ostali smo samo prestrašeno sedeli v klopih in gledali. Učiteljica pa je bila tako zelo vesela, da ga je končno spoznala. Po kakšnih petih minutah tišine sem se opogumila in vprašala:« Povodni mož, kako to, da ste nas obiskali?» Odgovoril je:« Slišal sem, da ste v tem razredu sami pridni otroci.» Okej, bili smo najhujši razred na šoli, ampak dobro. Nato nam je povedal zgodbo, kako se je vse sploh dogajalo v pesmi. Mi smo mislili, da je pesem izmišljena, ampak je bila resnična kakor sonce na nebu. Vsi smo z odprtimi usti poslušali zgodbo: «Urška je bila tako sebična. Punca, katere fant jo je varal z Urško, je poklicala povodnega moža in ga prosila za pomoč. Tako se je vse to odvijalo v pesmi. Na koncu kot pravi pesem, da sta zaplesala v valove, pa je izmišljeno. V resnici sta samo odšla v gozd, daleč, daleč stran od mesta. Zdaj Urška sameva v hiški, ki si jo je morala sama zgraditi. Povodni mož jo samo opazuje in ji kdaj pa kdaj prinese kaj za pod zob. Tako se Urška utaplja v samoti in obžaluje, da je bila tako prevzetna in vzvišena. Sicer se ne sliši lepo, ampak to je najboljša kazen za takšnega človeka.»

Ob koncu smo bili žalostni, ker je moral oditi. Povodni mož je bil z nami zelo prijazen. Prosil nas je, da ga kdaj obiščemo in mi kot razred, bomo to z veseljem storili.

JANA KOKOL, 8. B

MOJ SVET

»Čas je za spanje!« je zaklicala mama. »Daj, no, prosim še samo pet minut!« sem ji odvrnila. »Ne, ker vem, kako je to. Vsakič samo po pet minut, a se zavleče. Poslovi se in pojdi spat,« je znova rekla mama. Zavila sem z očmi in odšla v sobo. Hotela sem začeti brskati po spletu, a je bil onemogočen dostop do interneta, zato mi ni preostalo drugega, kot da grem spat. Zaspala sem. Naenkrat pa ...

»Vau, kaj pa je to? Kje sem?«

Sprva sem bila prestrašena, a strah je hitro minil, ko sem zagledala svet od zunaj. Bil je prečudovit. Povsod se je nahajalo polno travnikov, na katerih so se igrali otroci. Bil je polno stojnic in muzikantov. Ljudje so se veselili na ulicah. Imeli so tudi živalski vrt, cirkuške predstave in šolo brez ocen. V tako šolo bi rada hodila.

In ko sem zagledala, kakšne avtomobile vozijo! Vanje so samo vtipkali, kam naj jih odpeljejo, in želja se jim je uresničila.

Na ulicah so izvajali gledališke predstave: Trnuljčico, Rdečo kapico... Eno od njih sem si ogledala.

Hiše so bile visoke in tanke. Imele so po šest nadstropij, trojna vrata in šestnajst oken ter zelene strehe. Dimnikov ni bilo.

Ko se obrnem, zagledam gozd s čudnimi drevesi. Bila so mešana. Le eno drevo je na sebi imelo iglice in listje, ostala drevesa so bila nekako čudno povešena, a zanimiva.

Malce sem se še sprehajala po mestu, ko sem hotela reči ...

Zbudila sem se in si rekla; »Le zakaj ne živim v tem mestu?«

TEJA PALČAR, 7. B

LEP JE ...

Lep je, kdor lepo srce ima,
če drugim dobroto uliva.
Ne pomaga, če ga skriva,
naj dobro v ljudeh odkriva.

NUŠA RANFL, 9. B

Lep je, kdor se rad nasmeje,
vendar vsak nasmeh ne šteje.
Smeh naj bo iz srca,
naj bo srečen karseda.

TEJA MEDVED, 9. B

Lepi so tisti, ki so prijazni
in se lepo obnašajo,
ki jih malenkosti ne odnašajo ...

VIT KRTALIČ VREČKO, 9. B

Lep je, kdor daruje
in se iz drugih ne norčuje.

PATRIK SKLEDAR, 9. B

Lep je, kdor si misli, da je lep.
Lahko je tudi slep.
Če ima rad ves svet,
bo v čustvih prizadet.

ŽIGA EMERŠIČ, 9. B

Lep je, kdor nasmeh ti želi prikazati,
kadar stisko ti odžene,
te na ves glas nasmeje
in resnico govori.

DOMINIK PIGNAR, 9. B

Lep je tisti, ki je prijazen,
kdor drugim pomaga
in v težave ne zahaja.

MIHAEL JUS, 9. B

S PESMICO V ŽEPU

S pesmico v žepu
in z risbico v glavi,
si vedno na potepu
ali v pojoči naravi.

Z risbico v žepu
in s pesmico v glavi
se kakšna nagrada
kmalu pojavi.

S pesmico v glavi
in z risbico v žepu,
ti šola ne bo odveč,
saj gredo težave preč.

Risbica navdih nam bo poslala,
pesmica ideje nam bo dala.

ROZALIJA LIA MURŠEC, 6. B

SVET, POLN LJUBEZNI

Iz tovarn dim ne sme preveč smrdeti.
S kolesom se raje vozimo,
da z avtom koga ne povozimo.
Naj svet poln ljubezni bo
in naj čisto bo nebo!
Lepše je živeti,
kot za rakom zboleti.

ANEJ KIRBIŠ, 6. B